

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development R & D) วัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 2) ประเมินผล และปรับปรุงหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยประเมินในประเด็นต่อไปนี้ (1) ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (2) เจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยพัฒนาหลักสูตรโดยการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน จากการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ การศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม การศึกษาข้อมูลเกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน การศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษ และการสัมภาษณ์ความต้องการการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน มาพัฒนาเป็นหลักสูตรฉบับร่าง และให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสม แล้วนำหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนวัดดาปานนิมิตมิตรภาพที่ 142 ทั้งสิ้น 20 คน จำนวน 36 ชั่วโมงเป็นเวลา 6 วัน ภายหลังจากฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเป็นที่เรียบร้อยแล้วทำการวัดความสามารถการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันจากแบบวัดความสามารถการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และทำการวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ภายหลังฝึกอบรมเป็นที่เรียบร้อยแล้ว แบบสอบถามเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยใช้ ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และค่าร้อยละ (percentage)

สรุปผล

จากการดำเนินการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอนสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

พบว่า ผู้ถูกสัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมีความจำเป็น เพราะเมื่อมีหลักสูตรฝึกอบรมจะเป็นสิ่งแปลกใหม่ที่ทำให้นักเรียน

หันมาสนใจภาษาอังกฤษมากขึ้น ช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้นักเรียน และการฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษเป็นหลักสูตรที่เหมาะสมแก่การที่ประเทศไทยกำลังจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รูปแบบและกิจกรรมการฝึกอบรมเน้นการฝึกตามสถานการณ์สมมุติ และการเรียนรู้จากเหตุการณ์จริง สื่อที่ใช้มีความหลากหลาย สื่อสนับสนุน เป็นที่ดึงดูดความสนใจให้แก่ นักเรียน เป็นสื่อที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจ และเหมาะสมกับเนื้อหา การวัดและประเมินผลการฝึกอบรมโดยการทดสอบจากการปฏิบัติตามสถานการณ์ที่กำหนดให้

2. ผลการพัฒนาหลักสูตร

หลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประกอบไปด้วย หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง ขอบข่ายเนื้อหาและเวลา เรียน แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และแผนการจัดการเรียนรู้ การประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสม พบว่าทุกประเด็นมีความสอดคล้องและความเหมาะสม ดังนั้นส่วนประกอบในโครงร่างหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้ มีความสอดคล้องและเหมาะสม

3. ผลการทดลองใช้หลักสูตร

หลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ได้ทำทดลองกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนวัดดาปานนิมิตมิตรภาพที่ 142 ตำบลหนองลาน อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 20 คน ดำเนินการฝึกอบรมจำนวน 36 ชั่วโมงเป็นเวลา 6 วัน โดยเน้นให้นักเรียนได้ฝึกการพูดภาษาอังกฤษจากสิ่งที่นักเรียนพบเจอในชีวิตประจำวัน พบว่านักเรียนมีความตั้งใจในการเรียนรู้ มีความสนใจในทุกเนื้อหาที่วิทยากรถ่ายทอด มีความพยายามและมีความต้องการในการฝึกการพูดภาษาอังกฤษของตนเองให้มีการพัฒนาขึ้นกว่าเดิม

4. ผลการประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร

จากการวัดความสามารถการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน พบว่า อยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 12.37$, S.D.= 1.18) และความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันนักเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.78)

อภิปรายผล

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันหลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนได้ผ่านการฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันจากการฝึกอบรมมาแล้ว ทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และกล้าแสดงออกมากขึ้น เมื่อได้รับการวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ด้วยวิธีการสอบปากเปล่า นักเรียนจึงสามารถพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้ดีขึ้นกว่าก่อนฝึกอบรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฮีลตัน (Heaton, 1990, p.59) ซึ่งกล่าวว่า การสัมภาษณ์ปากเปล่า (oral interview) เป็นการทดสอบความสามารถในการพูดที่ดีมาก โดยการถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว เช่น ชื่อ งานอดิเรก สิ่งที่ชอบทำ สิ่งที่ไม่ชอบทำ มีสิ่งที่ต้องคำนึงถึง คือ การถามคำถามไม่เน้นการถามคำถาม ควรเป็นบรรยากาศการสนทนา และสอดคล้องกับแนวคิดของ คอเฮิน (Cohen, 1994, p.226) ซึ่งกล่าวว่า ความสามารถการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน หมายถึง การที่ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วทางภาษา สามารถพูดประโยคโดยอาศัยฟอร์มที่กำหนด ไวยากรณ์ คำศัพท์ และพูดประโยคใจความเดียวหรือมากกว่าในการสนทนาโต้ตอบด้วยสำเนียงที่เจ้าของภาษาสามารถเข้าใจได้ และพูดได้ถูกต้องตามสถานการณ์ทางสังคม

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพิชิต ฤทธิ์จรูญ (2551, หน้า 223) ซึ่งกล่าวว่าเจตคติของบุคคลเกิดจากการเรียนรู้มากกว่ามีมาเองแต่กำเนิด ถ้าเรียนรู้ว่าสิ่งใดมีคุณค่าก็จะเกิดเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ถ้าเรียนรู้ว่าสิ่งใดไม่มีคุณค่าก็จะเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น ถ้าสิ่งใดไม่เคยรู้จักไม่เคยเรียนรู้เลยก็จะไม่เกิดเจตคติต่อสิ่งนั้นยังไม่กล้าที่จะพูดโต้ตอบกับวิทยากรเป็นภาษาอังกฤษไม่กล้าแสดงออก กลัวพูดผิด ผู้วิจัยจึงต้องทำกิจกรรมละลายพฤติกรรมนักเรียน แล้วทำการสาธิตวิธีการพูดแก่นักเรียน และพูดซ้ำหลายๆ ครั้ง เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ และสามารถนำไปปรับเป็นการพูดของแต่ละคนได้

ข้อเสนอแนะ

จากการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้สรุปข้อเสนอแนะได้ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำหลักสูตรไปใช้

1.1 การนำหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไปใช้ควรศึกษา และทำความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องการถาม

ทิศทาง และการบอกทิศทาง ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้ทำการแยกเนื้อหาทั้ง 2 เรื่อง ออกเป็น 2 แผนการจัดการเรียนรู้ จึงทำให้เกิดปัญหาในการอธิบายเนื้อหาให้นักเรียนเข้าใจ ซึ่งการถามทิศทางและการบอกทิศทางควรเรียนรู้ไปพร้อมๆกัน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการติดตามผลกลุ่มนักเรียนที่ผ่านการฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันครั้งนี้ เพื่อติดตามผลในระยะยาวว่ามีการเปลี่ยนแปลง หรือมีการพัฒนาในด้านการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหรือไม่

2.2 จากการที่นักเรียนที่เข้ารับการฝึกอบรมมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ดังนั้นควรมีการวิจัยที่ศึกษาตัวแปรด้านความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นด้วย